

[Justitsministeren.]

sten 5 år, skyldes det dels, som jeg gentagne gange har fremhævet, at det er heldigt at have overensstemmelse med de andre nordiske lande på dette punkt, men jeg synes også, der er det realitetshensyn, at man ved at udvide fristen til de 5 år giver barnet mulighed for at blive endnu mere knyttet til disse mennesker, som det dog nu engang er hos. Man formindsker chancen for, at opøvelse vil finde sted, hvis man udvider fristen, og det mener jeg i dette tilfælde kan være til gavn for barnet.

Det ærede medlem hr. Evald Christensen stillede det direkte spørgsmål til mig: Hvorledes går det med barnet, hvem skal barnet gives tilbage til i tilfælde af ophævelse? Det samme spørgsmål blev rejst i landstinget. Jeg skal henvisse til, hvad jeg sagde der, og kun bemærke, at adoptionslovens § 24 bestemmer, at ved ophævelsen ophører adoptionens retsvirkninger. Denne bestemmelse medfører, at parterne, d. v. s. adoptivforældrene og barnet, efter ophævelsen af adoptionen er stillet som før adoptionsbevillingens meddelelse. Hvis barnet er født udenfor ægteskab og moderen havde forældremyndigheden før adoptionen, får hun igen forældremyndigheden. Drejer det sig om ægtefæller, der havde forældremyndigheden i forening, får de påny i forening forældremyndigheden. Havde faderen alene forældremyndigheden før adoptionen, er det hans forældremyndighed, der genopvågner. Retsvirkningen af en ophævelse af adoptionen står her i modsætning til virkningen af adoptantens død, for i det tilfælde genopvågner den virkelige faders eller moders ret eller pligt ikke.

Det ærede medlem fru Inger Merete Nordentoft sammenlignede dette lovforslag med børnelovene fra 1930erne. Jeg vil gerne her slå fast, at de principper, som børnelovene fra 1930erne gav udtryk for, er jeg fuldstændig enig i; det har jeg fremhævet i tale og skrift ved flere lejligheder.

Det ærede medlem var inde på spørgsmålet om forældrenes, også de naturlige forældres svingende følelser overfor barnet. Jeg mener, at der er taget hensyn hertil ved bestemmelsen om, at ophævelse af adoptionen kun „kan“ ske i de tilfælde, lovforslaget omhandler. Dommeren vil naturligt tage hensyn til sådanne svingende følelser hos adoptivforældrene; jeg kan næsten sige, det er derfor, spørgsmålet skal for retten, for at en udenforstående kan skønne over, om der virkelig er et alvorligt, oprigtigt ønske hos de mennesker, der engang har

indstillet sig på at tage et barn til sig, om nu at skyde det fra sig.

Kravet om tryghed for barnet er det afgørende, sagde det ærede medlem videre. Jeg mener, det hensyn er tilgodeset ved lovforslaget. Jeg mener ikke, at barnet ville blive trygt i det hjem, hvor det til stadighed skulle være genstand for diskussion og eventuelt, som det er blevet fremhævet i det andet høje ting under diskussionen om lovforslaget, endog genstand for strid mellem ægtefællerne.

Det ærede medlem fremhævede videre de eksempler, som var anført af justitsministeriet vedrørende børn, der var anbragt på anstalt — jeg tror nok, det vil være de fleste tilfælde. Det ærede medlem nævnte, at selv børn, der var anbragt på anstalt, kunne føle sig knyttet til hjemmet, kunne være glade ved at få pakker og besøg. Det er absolut rigtigt, men det, jeg tvivler på, er, at de børn, der er tale om, og hvis forældre vil af med dem, får pakker og besøg. Jeg tror det ikke.

Det ærede medlem var sluttelig inde på spørgsmålet om, hvem der skal medvirke ved adoptionen, og gik ind for, at det offentlige i højere grad, end tilfældet er nu, skulle være med, ikke mindst for at forklare de vordende adoptanter sagens alvor. Forholdet er det, at langt de fleste adoptioner i dag udføres gennem mødrehjælpen, men jeg må dog betvivle, at vi helt kan undvære den private adoption.

Det ærede medlem fru Edel Sauntes bemærkninger har jeg forsåvidt allerede imødegået, og jeg skal kun tilsidst overfor det ærede medlems bemærkning om, at hun var ængstelig for, at dette lovforslag ville skade selve adoptionsinstituttet, sige, at jeg tværtimod tror, det vil styrke tilliden dertil. Jeg har en vis begrundet tro, idet jeg har modtaget forskellige oplysninger fra private, som står overfor adoption, og de tyder allesammen på, at lovforslaget skulle have en reel begrundelse.

Jeg tror hermed, jeg har været inde på de væsentligste af de betragtninger, der er blevet fremsat i dag. De betragtninger, jeg ikke er kommet ind på, skal jeg være rede til at forhandle om i det udvalg, som jeg forventer bliver nedsat.

Busch-Jensen: Jeg tror, det lå i de bemærkninger, jeg kom med, da jeg først havde ordet, at jeg har den opfattelse, at de langvarige drøftelser i det andet høje ting i nogen grad er gået udenom det, der er kærnen i sagen, som den foreligger her, og ærede medlemmer må ikke blive vræde